

מסכת תענית

פרק ב משנה ג

ואלו הן, זכרונות, ושופרות, אל ה' בצרתה לי קראתי ויעני
(תהילים ק"כ:א'), אשא עיני אל הקרים וגו' (שם קכא),
ממעמקים קראתי ה' (שם קל), תפלה לעני כי יעטף (שם
קכב). רבי יהודה אומר, לא היה צריך לומר זכרונות
ושופרות, אלא אומר תחיתקו, רעב כי יהיה בארץ (מלכים א
ח', ל"ז), דבר כי יהיה וגו', אשר היה דבר ה' אל ירמיהו על
דברי הבצרות (ירמיה יד). ואומר חותמיהו: